Ambiental

6 dones capdavanteres del tercer sector ambiental

28/02/2018
Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya
Autor/a: Anna Parisi

6 dones capdavanteres del tercer sector ambiental Font: xvac

La custòdia del territori i el voluntariat ambiental són els àmbits de treball de Sandra Carrera en la XCT i la XVAC
Font: XCT

Maria Passalacqua durant una presentació Font: Club Emas

Maria Garcia d'Ecologistes en Acció al Primer Congrés de Dret Ambiental Font: Ecologistes en Acció

Cristina Sánchez al Forum ENS 2017 Font: Forum ENS 2017

Rosa Garcia al programa Econòmix de Radio 4 Font: Econòmix de Radio4

Marta Garcia als Debats Catalunya Social Font: Ecoserveis

6 dones capdavanteres del tercer sector ambiental

28/02/2018
Autor/a: Anna Parisi

Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya

Resum:
Són 6 figures significatives del tercer sector ambiental, implicades en la conservació de la natura, la lluita per la qualitat de l'aire, per les energies renovables i contra els residus i la pobresa energètica.

Darrere d'algunes de les ong's ambientals catalanes més actives i reivindicatives trobem a dones. El tercer sector ambiental reuneix la sensibilitat del món associatiu i la defensa del bé comú que representa el medi ambient. Però no escapa al biaix que es dóna en altres sectors: a les entitats treballen moltes tècniques, educadores ambientals i hi col·laboren moltes voluntàries, però sovint manquen dones en les juntes o en les posicions directives.

Sandra Carrera, co-coordinadora de la Xarxa de Custòdia del Territori i de la Xarxa de Voluntariat Ambiental

Sandra Carrera és economista especialitzada en economia ecològica, de l'escola de Joan Martínez Alier i Arcadi Oliveres. Després d'una tesina doctoral sobre els conflictes socioambientals per la presa hidroelèctrica d'Endesa amb les poblacions indígenes a Xile, es va vincular amb el tercer sector, amb un pas per Greenpeace. Juntament amb Jofre Rodrigo, coordina la Xarxa de Custòdia del Territori i la Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya, dues xarxes que aglutinen el 70% de les entitats ambientals catalanes. "Alguna vegada hem parlat que sembla que la custòdia del territori és d'homes, i en canvi el voluntariat és més de dones. No entenem perquè". És un fet que al voltant de les entitats de custòdia hi ha un biaix masculí, encara que hi ha moltes tècniques dones. "També hem de dir que quan hem fet una crida hem rebut molts cv de dones joves, així que quelcom està canviant. Però de moment, quan hem intentat fer juntes paritàries, no ens n'hem ensortit: ara a la junta hi ha només 3 dones de 16. És difícil trobar dones amb càrrecs, però crec que quan s'hi posen, les dones tenen una noció més de consensuar; alhora són molt "canyeres", potser com si haguessin de demostrar més. En el fons el món de les ong té recursos econòmics limitats, i això implica molta dedicació en hores de les persones vinculades, fet que acaba entrant en conflicte amb les necessitats familiars..".

Maria Passalacqua, directora de l'Associació Club Emas

Maria Passalacqua és la directora del Club EMAS, l'associació sense ànim de lucre que promou la certificació ambiental EMAS en les empreses. "Som activistes ambientals dintre del món de l'empresa" diu Maria, politòloga italiana que va desenvolupar la seva carrera en el món de la consultoria ambiental, abans de passar al tercer sector. "Vaig començar al club Emas des de la seva creació: som una associació sense afany de lucre però els nostres socis són empreses". Són empreses que treballen de forma voluntària en defensa del medi ambient més enllà del compliment de la legislació ambiental, i que es dediquen a convèncer a altres empreses. "Sempre he treballat amb moltes tècniques de medi ambient dones, però és cert que dirigint les empreses hi sol haver més homes. Tot i això, crec que les coses estan canviant. A la nostra associació vam començar a tenir juntes paritàries, al principi de forma casual, però ara ho busquem. La certificació ambiental EMAS no incorpora aspectes de gènere o polítiques d'igualtat en l'empresa, però és cert que una empresa que mostra una sensibilitat pel medi ambient és més fàcil que els incorpori."

Cristina Sánchez, delegada de SEO/BirdLife a Catalunya

Cristina Sánchez és la delegada a Catalunya de SEO/BirdLife, entitat que forma part de BirdLife International, federació d'associacions dedicades a la conservació de les aus a tot el món.

"De vegades per la meva feina he de fer front a situacions de conflicte en relació a la conservació de la natura, i em trobo amb reunions on hi ha majoria d'homes. Sé que per sobre del gènere hi ha la persona, però crec que, si en algunes reunions hi hagués més dones, seria més fàcil trobar solucions conciliadores." Cristina Sánchez és doctora en biologia animal, una carrera amb forta presència de dones, però on sembra haver-hi un biaix en l'especialitat. "Tot i haver moltes llicenciades en biologia, quan vaig fer el doctorat el departament animal només hi havia una professora. En particular en estudis de fauna predominen els homes. I el món ornitològic no sé per què, és molt masculí. A Seo Birdlife, que té una directora, es treballa per arribar a una paritat, tot i que ara a la junta només hi ha 2 dones, i hi ha moltes dones treballant a l'entitat. Sempre hi ha hagut dones inquietes, des de Jane Godall a Jennifer Ackerman, però la realitat és que hi ha un tema social que encara no està resolt: hi ha molta feina de camp on trobes dones joves, però arriba un moment en què es fa difícil compatibilitzar viatges i sortides de camp amb la familia. I també ens queda molt per avançar en la conciliació: sovint tinc reunions al vespre i a molts quilòmetres de casa."
A Seo Bird Life gestionen projectes de conservació, de custòdia, turisme ornitològic, ciència ciutadana i voluntariat. Al Delta de l'Ebre tenen en custòdia la reserva de Riet Vell, un exemple d'agricultura sostenible i de conservació de la natura que acull cada any milers de voluntaris i voluntàries des de diferents indrets del món. "Si és difícil per les treballadores, encara més difícil implicar-se com a voluntàries, després de la jornada laboral i la família...hi ha una franja d'edat entre 30 i 50 que el nombre de voluntàries disminueix...".

Maria Garcia, coordinadora d'Ecologistes en Acció

És una de les cares més conegudes d'Ecologistes en acció de Catalunya. A través dels projectes sobre contaminació, participen en la Plataforma per la Qualitat de l'Aire, i el Moviment per la Justícia Climàtica. "En aquest hi ha un grup motor amb moltes dones activistes. Ens relacionem amb molts col·lectius i plataformes, i amb centres de recerca: casualment un equip de la UPC són tot homes, mentre que al CSIC és un equip de dones."
Maria Garcia té una llarga trajectòria amb les ong's. "He pogut desenvolupar la meva vida professional en el tercer sector, tot i ser molt precari econòmicament". Acabada la carrera d'enginyeria forestal va marxar a Costa Rica per treballar en projectes de natura i la societat, centrats en drets humans. "Als països del sud la majoria de conflictes socials i de desigualtat estan relacionats amb conflictes ecològics". Va treballar en projectes de cooperació amb Oxfam a Brasil, Paraguay, Bolivia i Holanda. Després d'uns anys a l'Observatori dels Drets Econòmics Socials i Culturals (DESC) va entrar a formar part d'Ecologistes en Acció, la federació d'entitats d'**ecologisme social.** "A Ecologistes en acció fem ecologisme social: la crisi social, i econòmica estan relacionades amb la crisi ecològica, són les cares d'una mateixa crisi multisistèmica. Les ong som les que podem mantenir viva la democràcia, fer que la política tingui un impacte real en l'interès comú i els drets humans, per això és important no estar instrumentalitzats. Però encara la participació social i l'activisme és difícil de conciliar per les dones. Jo he viscut especialment la pressió de treballar tenint família, haver de viatjar tenint fills; he deixat la família bastant de banda per aquesta opció de vida, i sento que m'he perdut moltes coses. La conciliació és molt difícil. Tot ve marcat pel sistema patriarcal i capitalista. I a part, hi ha una punt d'autoexplotació: a les ong tenim tants reptes i tantes urgències que costa molt dir que no."

Marta Garcia, presidenta d'Ecoserveis

Marta Garcia és la presidenta de l'associació Ecoserveis, fundada el 1992 per desenvolupar projectes en l'àmbit de les energies renovables, l'eficiència energètica i la pobresa energètica. "A Ecoserveis tenim una estructura horitzontal amb 4 CEOS dels quals 3 són dones, dos ambientòlogues, la Cristina Ramos i jo mateixa, i una biotecnòloga, Joana Mundó, i un home, l'Aniol Esquerra, que és enginyer industrial. És ben cert que el sector de l'energia és molt masculí, però nosaltres ens movem en un nínxol en el qual hi ha moltes dones; també quan contactem amb les companyies elèctriques parlem amb dones, perquè tracten la part social i de consum. Però els aspectes d'eficiència energètica, rehabilitació..., encara són molt masculins..." Des de l'entitat han participat en estudis que constaten el biaix de gènere no solament en la pobresa energètica, sinò en el món energètic en general. "Precisament el dia 8 llançarem un document explicant el paper de la dona en el món energètic, vist a escala general, que està molt masculinitzat."

Per a Marta Garcia, per fer front a la conciliació també a les entitats és clau tenir una estructura, oberta i flexible, com la que tenen a Ecoserveis. Tot i així, existeix una component pròpia del tercer sector: "A les ong no només estas treballant sinó que ets sensible a una causa, hi ha una lluita i estàs treballant però alhora estàs perseguint un objectiu, per això et dónes molt com a persona, no només com a treballadora".

Rosa Garcia, directora de la Fundació Rezero

Rosa Garcia és la directora de la Fundació Rezero, des d'on es promouen polítiques i accions per la reducció dels residus. Des de molt jove, només amb 15 anys, es va implicar en l'activisme ambiental, impulsant la implantació de contenidors de recollida a Torre Baró. Més tard, ja col·laborant amb l'associació ecologista científica CEPA, es va llicenciar en biologia i es va doctorar en Sostenibilitat.
Des de Rezero ha dirigit nombrosos estudis i plans de gestió i prevenció de residus municipals, així com campanyes de sensibilització: Catalunya lliure de Bosses, Xarxa de comerç verd, el projecte de reducció de malbaratament alimentari Pont Alimentari...
També coordina l'àmbit de treball dedicat al desenvolupament de les propostes normatives i fiscals en l'àmbit de la gestió preventiva dels residus municipals i el consum responsable, com la Llei Catalana de Prevenció, el Gravamen bosses de plàstic o la Llei balear de residus...

Etiquetes: tercer sector ambiental, o3sac, entitats ambientals, XCT, xvac, Club Emas, Ecologistes en Acció, Seo Birdlife, Fundació Rezero, ecoserveis, sandra carrera

URL d'origen: https://xarxanet.org/ambiental/noticies/6-dones-del-tercer-sector-ambiental